

Dieva Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā!

Dziesma Nr. 218

22. Psalmis 21.- 30. pants

Izglāb manu dvēseli no zobena, manu dzīvību no suņu varas!

Pestī mani no lauvas rīkles, no mežonīgo vēršu ragiem!

Tad es paudīšu Tavu Vārdu saviem brāļiem, draudzes vidū es Tevi slavēšu:

“Slavējiet To Kungu visi, kas Viņu bīstas; Jēkaba dzimums lai Viņam dod godu, lai Viņu bīstas viss Israēla nams! Jo Viņš nav nicinājis un nav turējis ne par ko sērdieņu postu, nav apslēpis no tā Savu vaigu, bet ir to paklausījis, kad tas sauca.”

Par Tevi es dziedāšu lielā draudzē, es pildīšu savus solījumus to priekšā, kas Tevi bīstas.

Pazemīgie ēdīs un būs paēduši, un, kas To Kungu meklē, tie Viņu slavēs. Jūsu sirdis lai dzīvo mūžīgi! Lai To Kungu piemin un pie Viņa atgriežas visas zemes malas, tautu tautas lai zemojas Viņa priekšā un lai Viņu pielūdz,

jo Tam Kungam pieder valstība, Viņš ir valdnieks pār tautām.

Arī tie lai zemojas Viņa priekšā, kas dus zemes klēpī, Viņu lai pielūdz visi, kas kļuvuši par pīšļiem.

Grēksūdze

“Svētīgs ir tas, kam pārkāpumi piedoti, kam grēki apklāti.”

Klusībā pārdomājam to, kas pēdējā laikā nav bijis labs mūsu dzīvē;

kur neesam bijuši mīlestībā pret Dievu un pret cilvēkiem.

Pēc tam lūgšana:

“Visuspēcīgais Dievs, sirdsžēlīgais Tēvs! *Es, nabaga grēcinieks, Tev sūdzu savus grēkus, ar ko esmu grēkojis domās, vārdos un darbos. Bet es tos no sirds nožēloju, un tie man gauži sāp, un es Tevi lūdzu Tavas lielās apžēlošanas un Tava mīļā Dēla, Jēzus Kristus, mana Pestītāja, rūgtu ciešanu un nāves dēļ: esi man, grēciniekam žēlīgs, piedod man visus manus grēkus un dod man Sava Svētā Gara spēku, ka varu atgriezties!”*

Kungs, apžēlojies, Kristu, apžēlojies! Kungs, apžēlojies!

Absolūcija:

“... cik augstu ir debesis pār zemi, tik liela ir Dieva žēlastība pret tiem, kas Viņu bīstas.

Cik tālu ir rīti no vakariem, tik tālu Viņš atliek mūsu pārkāpumus nost no mums.

Kā Tēvs apžēlojas par bērniem, tā tas Kungs apžēlojas par tiem, kas Viņu bīstas.”

(Ps.103,11-13)

Vispēcīgais un mūžīgais Dievs par mums ir apžēlojies Kristū Jēzū un Viņa dēļ mums piedod visus mūsu grēkus, un dod mums žēlastību, ka atgriežamies un iemantojam mūžīgo dzīvību.

Lasījums no Mateja ev. 9. nodaļas no 9. - 13. pantam:

Un, kad Jēzus no turienes aizgāja, Viņš redzēja vienu cilvēku, vārdā Mateju, pie muitas būdas sēžam un saka uz to: “Nāc Man pakal.” Un tas cēlās un sekoja Viņam.

Un notika, Tam viņa namā pie galda sēžot, redzi, daudz muitnieku un grēcinieku nāca un sēdēja līdz ar Jēzu un Viņa mācekļiem pie galda.

Kad farizeji to redzēja, tie sacīja Viņa mācekļiem: “Kāpēc jūsu Mācītājs ēd kopā ar muitniekiem un grēciniekiem?”

Bet Viņš, to dzirdēdams, sacīja: “Ne veseliem vajag ārsta, bet slimiem.

Bet jūs eita un mācaities, ko tas nozīmē: Man patīk žēlastība un ne upuris. Jo Es neesmu nācis aicināt taisnos, bet grēciniekus.” Āmen

Laiks pārdomām.

Ticības apliecība

Apliecināsim savu ticību ar Apustuļu ticības apliecības vārdiem:

Es ticu uz Dievu Tēvu, Visuvaldītāju, debess un zemes Radītāju;
un uz Jēzu Kristu, Dieva vienpiedzimušo Dēlu, mūsu Kungu,
kas ieņemts no Svētā Gara, piedzimis no Jaunavas Marijas,
cietis zem Poncija Pilāta, krustā sists, nomiris, aprakts, nokāpis ellē,
trešajā dienā augšāmcēlies no mirušiem, uzkāpis debesīs,
sēdies pie Dieva, Visuvaldītāja Tēva labās rokas,
no kurienes Viņš atnāks tiesāt dzīvos un mirušos.
Es ticu uz Svēto Garu, vienu svētu kristīgu Baznīcu, svēto sadraudzi,
grēku piedošanu, miesas augšāmcelšanos un mūžīgo dzīvošanu. Āmen!

Dziesma Nr. 146

Spreidīķis Teksts: 2. Mozus grāmatā, 33. nodaļā, no 17b - 23. pantam:

Tu esi atradis labvēlību Manās acīs un Es tevi saucu vārdā.”

Tad Mozus sacīja: “Rādi man, lūdzams, Savu godību!”

Un Viņš sacīja: “Es likšu visai Savai godībai iet garām tavā priekšā, un Es saukšu tavā priekšā Tā Kunga Vārdu. Jo Es esmu žēlīgs, kam esmu žēlīgs, un, par ko Es apžēlojos, par to Es apžēlojos.” Bet Viņš sacīja: “Manu vaigu tu nedrīksti redzēt, jo cilvēks nevar Mani redzēt un palikt dzīvs.”

Un Tas Kungs sacīja: “Redzi, še pie Manis ir vieta, kur tu vari nostāties uz klints.

Un notīks, kad Mana godība ies tev garām, Es likšu tev stāvēt klints spraugā un segšu pār tevi Savu roku, līdz kamēr būšu pagājis garām. Un, kad Es pacelšu Savu roku, tu Mani redzēsi no muguras, bet Mans vaigs nebūs redzams.”

Dziesma Nr. 242

Laiks pārrunām un ziņojumiem

Lūgšana Visuspēcīgais, mūžīgais Dievs, mīļas Debesu Tēvs! Zeme ir pilna Tavas godības. Tu esi Dievs, visa Radītājs, un ar Tēva mīlestību Tu gādā par mums. Tu mūs sargi un aicini mūs pie sevis labestībā un pacietībā. Caur Svēto Garu Tu mums piešķir drosmi, būt Kristus apliecinātājiem ar vārdiem un visu mūsu dzīvi.

Mēs Tevi lūdzam, atklāj savu spēku un varenību mūsu draudzēs un mūsu baznīcā, lai neviens no mums nesāktu šaubīties dzīves grūtībās.

Palīdz vientuļajiem un noskumušajiem izjust Tavu svētīgo tuvumu.

Palīdz tiem, kas draudzēs strādā, kalpodami apzinīgi un ar prieku – Kristus vārdā.

Kungs, stiprini arī mūsu ģimenes, esi ar visiem, kas mums ir mīļi – tuvumā un tālumā.

Paldies Tev, ka Tavā rokā zinām arī mirušos.

Mēs Tevi lūdzam par tiem, kas cilvēku nesaticības un varmācības dēļ ir zaudējuši mājas, kam ir bailes no rītdienas, jo nezina kur atrast patvērumu. Dod mums atvērtu skatu, lai saredzam, kā mēs varētu palīdzēt.

Svētī Tu jauno nedēļu, lai Tavs Gars mūs vada. To mēs lūdzam Jēzus Kristus vārdā. Āmen.

Klustībā pateicamies par to labo, ko esam piedzīvojuši, aizlūgšim par saviem līdzcilvēkiem, par savām vajadzībām. Nobeidzam ar Tēvreizi.

Svētības vārdi

Tas Kungs lai mūs svētī un pasargā!

Tas Kungs lai apgaismo savu vaigu pār mums un ir mums žēlīgs!

Tas Kungs lai paceļ savu vaigu pār mums un dod mums mieru! Āmen.

Dziesma Nr. 424

